

Sverige i vågskålen - Daniel Viklund

2003-02-20, reviderad 2012-10-24

Gud är nationernas Gud, han kallar på nationer och folk att komma och tillbe inför honom. Den Högste har lagt ner en kallelse och ett syfte i varje individ, varje stad och varje nation. Detta gäller också för Sverige.

Genom tiderna har Gud genom sina profeter förmedlat uppbyggelse, förmaning och tröst till sitt folk i Sverige. Sverige har upplevt skakande folkväckelser gång på gång och har blivit förskonat från krig på ett helt makalöst sätt på grund av Guds välbehag över landet.

Finns detta välbehag kvar idag?

Eld över Sverige

Under sommaren 2001 fick jag se någonting som skakade mig. När jag började söka Herren så flyttades jag in i en överväldigande syn.

Jag stod mitt i Finland och såg in över Sveriges gränser, jag kunde urskilja det vackra landskapet från syd till nordspets. Högt över markytan såg jag en brinnande massa, den brann med en sådan intensitet att den var vitglödgad. Den låg över hela landet, jag förstod att det var en manifestation av Guds härlighet, hans närvaro. Det var en förtärande väckelsens eld.

Under det att jag stod och iakttog detta eldstäcke tänkte jag på orden: "Jag har tänt en eld från Trekröset i norr till Smygehuk i söder från Stockholm i Öster till Göteborg i väster."

Orden 'jag har tänt' fick en helt ny betydelse. Jag fylldes av en våldsamt vånda och tänkte – Vad gör elden där uppe? Den borde vara nere bland folket!

I samma stund som den tanken slog igenom mig så hördes ett rop. Det var inget jubelrop utan ett nödrop. Ropet kom från någonstans i mellersta Småland. När ropet ljöd släppte en stor del av eldsmassan från sitt fäste och föll ner över platsen varifrån ropet ljudit och hela markytan omvälvdes av elden.

Nästa rop kom högt uppifrån Norrland, samma sak hände och elden föll över platsen som ropet kom ifrån. Sedan kom ropen så tätt att jag inte hann att urskilja platserna. Innan synen bleknade bort kunde jag se att största delen av Sverige brann i Guds eld.

Så hörde jag Herren tala: "det är de som ropar om elden som får den". Sedan gav han mig orden ifrån Psalm 42 "Djup ropar till djup." Jag förstod att det inte handlade om röstvolym, utan om djupet av engagemang och självupoffring i ropet.

Var är djupet?

Har Sveriges kristna förstått sitt ansvar när det gäller nationens frälsning? Herren har en väg för vårt land och vårt folk, men om vi inte går den vägen så kommer inte hans planer att gå i uppfyllelse. Det är inte en självklarhet att ett modernt Sodom blir räddat, det är en fråga om nåd utöver nåd om något sådant skall ske.

Den ytlighet och ansvarslöshet som präglar frikyrkosverige idag är förfärande. Den präglas också av inre stridigheter och sänder inte ett entydigt budskap ut till svenska folket. De flesta har fallit i den humanistiska psykologins famn och gått på de sekulariserade argumenten för att tona ner evangeliets skärpa. Resultatet har blivit att många skäms för dem som står upp för himmel och helvete, synd och nåd och heligt liv.

Ett annat fenomen är den passiva expertisen som uttalar sig om allt men inte bär någon frukt. Vart tog t.ex. alla de tusentals som gått olika bibelskolor vägen?

Många ligger för ankar i privata angelägenheter och andra är överhopade med arbete. Ursäkterna samlas på hög och blir ett berg.

Två sätt att nå oss

Måste Gud lära Sveriges kristna att ropa till honom genom nöd? Han har alltid två kärleksvägar för att få oss att vakna. Den första är nådes-erbjudandets väg den andra är nödens väg. Har vi redan slösat bort den första vägen? då är det bara den andra som återstår!

När nöd och svårigheter tränger på kommer emellertid många kristna knytnävar att lyftas mot himlen och många kommer att ge Herren skulden för det som sker och inte vilja se att vi sår vad vi skördat. Många som gör detta riskerar att gå förlorade. De som inte insett lagen om sådd och skörd utan utvecklat bitterhet mot Gud istället för tro kommer att få mycket svårt att omvända sig. De kommer att rasa allra mest mot dem som predikar sanningen om varför domarna kommer över landet.

Sanningssägarna kommer än en gång att möta sina värsta vedersakare i de besvikna omogna kristna. Liberalteologiska humanistiska grupperingar kommer att skörda många till sina fållor. Likaså sensations- och mysteriekristendomen. Många som ägnar sig åt andlig självtillfredsställelse och andlig musikerterapi kommer att lämna Herren när de hårda tiderna kommer.

Men när man upptäcker avgrunden i denna styggelse kommer många att börja söka sig tillbaka till bibelns Gud och omvända sig. Men då är det för sent att bli själavinnare. Dessa besvikna, psykologiskt desorienterade kristna kommer att bli räddade i elfte timmen med knapp nöd.

Men andra kommer att kasta allt de har för händer och slopa allt tidsfördriv för att ropa till Gud för Sverige, och försöka rädda allt vad som räddas kan av befolkningen.

Det är dessa som kommer att utlösa eldsbesökelsen över städer och orter.

Lavinfara!

Lavinen av dom är redan igång och späs på i lagstiftningen som tillåter prövning av adoption till homosexuella och kristenhetens fatala ställningstagande för en delning av Israel. Barnen och Israel är två känsliga punkter i Guds hjärta.

Sverige är i vågskålen; Två vågskålar har varit framställda. I den ena har det legat bly: Synd, religiös bekvämlighet, likgiltighet, världslighet, olydnad, otro, ordensväsande och mycket annat. I den andra har det legat guld som väger tungt: Raoul Wallenbergs hjältemod för Judarna, de trogna förebedjarnas och de bortkörda profeternas enträgna rop inför tronen. Många svenska missionärer har på ett otroligt sätt satt spår på den andliga världskartan, utifrån deras livs sådd så har många tusenden blivit räddade för himlen. Det bröd som sändes över vattnet är en välsignelse för landet.

Sanningens röst

Vid ett besök på Hönö stod jag en natt på klipporna och tittade in över Göteborg
Då upplevde jag liksom ett ilbud från Himmelen:

Var sanningens röst i landet! Jag behöver en sanningens röst. Jag känner till sanningen om de tusentals svenskar som gått förlorade generationerna igenom. De är utan återvändo och jag har inget annat val än att lämna dem åt den andra döden och eldsjön. Jag känner också till sanningen om de millioner Svenskar som just nu schaktas mot avgrunden av syndens schaktmaskin.

Hör ni inte ropet från dem som rasar ned i helvetet?

Svaret för detta land är den kallelse som jag lagt ner i mitt folk. Jag står på stranden och ser ut över landet och överallt ser jag kallelsen över mitt folk glimma som guld.

Men varför tar ni så lätt på er kallelse? Hur kan ni stå och se på när tusenden går förlorade. Jag tar inte lätt på kallelsen jag lagt i mitt folk, så gå in i den. Gå in i fullheten av den kallelse jag lagt på er, gör det nu!

Katastrofberedskap

Vid ett annat tillfälle kom följande tilltal:

"Stå upp mitt folk! Stå upp och spana! Ställ er på er vaktpost och var vakande över detta land. Sverige är lagt i vågskålen. Tre steg framåt och ett steg tillbaka, tre steg framåt och ett steg tillbaka, tre steg framåt och ett steg tillbaka, så har detta land gått mot sin undergång.

Jag låter ännu en rekyl komma och jag förbereder en sista skörd i detta land. Jag ska hålla tillbaka tiden, jag skall hålla tillbaka tidvattnet. Jag skall hålla tillbaka vågorna av sataniskt mörker som bryter fram i denna tid över Europa. Jag skall ge Sverige en

nådatid, en besöksetid. Ni har kommit långt upp på den babyloniska stegen men jag skall lyfta ner er säger Herren.

Bed för ert land, ropa till mig för ert land. Inte för strukturer och välfärd utan för folkets liv. Ställ er på murarna och se att landet är lagt i vågskålen.

Ni kommer att få se stora dramatiska händelser i ert eget land och många invånare är så förslavade av den ande som rått i nationen så att de inte kan ta egna beslut, de är inte redo för katastrofer de är inte redo för misslyckanden och traumatiska omvälvande händelser.

Landet är inte redo för det som nu skall inträffa så bed om nåd, och att människor förstår hur man uppträder i svåra situationer.

Bed om en katastrofberedskap i detta land, bed att de som jag kallat och flyttat från andra nationer till detta land finns på planen när finalkampen skall spelas.

Ja, lyft fram dem som blivit undanträngda av högljudda politiker. Bed fram de riktiga ledarna som har stabiliteten, renheten, styrkan och möjligheterna att vara ett ljus och ett salt i den tid som nu kommer.

Allt kommer att vändas upp och ner. Sverige kommer inte längre att vara det trygga paradiset som svensken vant sig vid att det är. Nej landet skall bli skuret i bitar för att min luttringseld skall nå ner. Det sker för att jag vill lägga landet under mig. Område för område.

Det sker för att mitt folk ska inse: Nu är tiden att komma ur självömkans nu är tiden att komma ur de egna angelägenheterna, nu är tiden att komma ut och betjäna denna nation. Så lev för andra, mitt folk. Lev inte för er själva i denna tid, lev för andra! Lev för detta land säger Herren.

Antikrist i Europa

Skandinavien ligger i ett Europa som med största sannolikhet kommer att vara skådeplatsen för de antikristliga klimax som äger rum i ändens tid.

Allt detta är under förberedelse just nu. Det formligen väljer in mörker över Europa. Den våldsamma våg av homosexualitet, ockultism och övertro på människan, som slår in, påverkar alla mer eller mindre.

Den extrema ökningen av pornografimissbruk, som Internet har medfört, har fått till följd att tusentals kristna män gått ned för räkning i den andliga striden. Hela världen vältrar sig just nu i internetporren.

När skököväsendet/prostitutionen blev ett erkänt yrke i Tyskland för något år sedan så var det en manifestation i det naturliga av något som församlingen hållit på med i årtionden nämligen otrohet mot brudgummen.

Vi kan inte låtsas att vi gör Guds vilja. Herren vill se en totalupprättelse av troheten och lydningen mot honom. Han vill inte heller att vi fortsätter med en skenbar ekumenisk enhet.

Bruderopet

Vid ett möte i Västerås hörde jag plötsligt ett smärtfyllt rop i lokalen. Jag trodde först att det var någon av mötesbesökarna som ropade men upptäckte snart att ropet ljud i anden.

Det var Jesus som stod på en strand och ropade över till sin brud, sitt folk i Sverige. Hans rop var så vädjande och intensivt, tårarna strömmade ner för hans kinder.

Då insåg jag att det inte står rätt till i Guds församling. Han längtade så intensivt efter sitt folk att det gjorde ont i mig; Herren kallar på oss just nu, landets öde ligger i våra händer. Vad blir vårt svar?

Anden och bruden ropar, kom, och den som hör det må säga kom.